

No. al 207/2

VREEMDELINGENCIRCULAIRE P

Betreffende: paspoorten en reispapieren voor vreemdelingen.

De Minister van Buitenlandse Zaken heeft - bij beschikking van 26 Mei 1952, Directie Algemene Zaken /PP, No. 48810 - de "Paspoortinstructie Nederland 1952" vastgesteld, welke op 1 Juli 1952 in werking is getreden en bekend gemaakt is in de Nederlandse Staatscourant van 10 Juli 1952.

Behalve voorschriften met betrekking tot paspoorten in het algemeen en tot de nationale paspoorten in het bijzonder, bevat deze paspoortinstructie ook, in het derde hoofdstuk (artikelen 52 tot en met 63), bepalingen aangaande de reisdocumenten voor vreemdelingen, het "paspoort voor vreemdelingen" en de "reispas".

De Minister van Buitenlandse Zaken stelt het op prijs zoveel mogelijk op de hoogte te worden gehouden van alle gevallen van paspoortmisbruik, fraude of - vervalsing.

Indien bij de politie aangifte wordt gedaan van de vermissing van een Nederlands paspoort, dient zij daarvan onmiddellijk kennis te geven aan de autoriteit, die het paspoort heeft afgegeven, en dat zij tevens een onderzoek instelt naar de betrouwbaarheid van de aangever, en naar de mogelijkheden van fraude.

Voorts is het noodzakelijk, dat indien aan de politie een paspoortaanvraag om advies wordt voorgelegd, zij haar onderzoek niet beperkt tot de eigen gegevens, doch, indien de aanvrager gedurende minder dan 5 jaar in de betreffende gemeente woont, ook uitstrekt tot diens vorige woonplaats(en).

In verband met het bepaalde in de artikelen 86 en 87 dienen de Burgemeesters - hoofden van plaatselijke politie in de zin van de vreemdelingenwetten, de Hoofdcommissarissen en Commissarissen van Politie, zomede de autoriteiten, belast met de grensbewaking, indien zij een "paspoort voor vreemdelingen" of een "reispas" intrekken en zenden aan de autoriteit die het reisdocument heeft afgegeven, onverwijld een afschrift van hun in art. 86 bedoelde advies te zenden aan het Hoofd van de Rijksvreemdelingendienst.

Tenslotte vestig ik er de aandacht op, dat het "Paspoort voor vreemdelingen" en de "reispas" alleen worden afgegeven voor reizen naar het buitenland en niet voor legitimatiedoeleinden. Het is dus niet juist het bezit van een dezer reisdocumenten te bevorderen, met het uitsluitend doel daarin een verblijfsvergunning te kunnen stellen; hiervoor dienen de verblijfsvergunningsformulieren. Wanneer echter een vreemdeling reeds in het bezit van een dezer reisdocumenten is, moet daarin (ook al is de geldigheidsduur verstreken) wel voortaan de verblijfsvergunning worden geplaatst, aangenomen dat de betrokken vreemdeling voor een verblijfsvergunning in aanmerking komt.

Het is zaak, nauwkeurig te doen nagaan, voor welk doel de betrokken vreemdeling naar het buitenland wil reizen. Op de vragenlijst bestemd voor de aanvraag van een dezer reisdocumenten dient voorts zo uitvoerig mogelijk de reden waarom de vreemdeling zich niet in het bezit van een buitenlands reis papier kan of wil stellen te worden omschreven.

De Minister van Justitie, a.i.
namens deze,
De Secretaris-Generaal
J.C.Tenkink.

AAN:H.H. Procureurs-Generaal, fgd.
Directeuren van Politie;
Hoofden van plaatselijke politie en
de Heer Commandant der Koninklijke Marechaussee